MIRACOLE

REVISTA CENTRULUI ŞCOLAR DE EDUCAŢIE INCLUZIVĂ BAIA MARE

EDITURA CASEI CORPULUI DIDACTIC MARAMUREŞ
„Maria Montessori”

Decembrie 2013

Nr. 2

Miracolul unui nou început

Salutăm cu bucurie şi sinceritate apariţia unui nou număr al revistei “Miracole”, publicaţia unor maturi şi tineri care se deschid încrezători spre viaţă.

Acest al doilea număr al revistei ilustrează colaborarea armonioasă a elevilor şi a cadrelor didactice din această unitate de învăţământ, şi nu numai, şi reprezintă deopotrivă un mijloc de informare şi divertisment, încercând să exprime gândurile, trăirile, preocupările acestora.

Ne mândrim cu elevii pe care am avut şi avem în continuare şansa să-i formăm (unii mai încrezători, alţii mai puţin încrezători în propriile forţe), cu un colectiv de cadre didactice şi personal auxiliar care se remarcă prin profesionalism şi dăruire în tot ceea ce face. Pornind de la ideea potrivit căreia meseria de dascăl conţine o declaraţie de dragoste adresată zilnic elevilor, remarcăm calitatea “oglinzii” care reflectă atitudinea profund umanistă, suportul moral, încrederea pe care aceştia au investit-o în elevi. De aceea, încurajăm elevi şi profesori deopotrivă, să-şi urmeze visul, oricare ar fi el, pentru că un vis pus în slujba unui ideal, care devine realitate, nu poate fi decât un miracol.

Director Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Baia Mare

Prof. Covaci Nicoleta Elena

Incertitudini...

Era o zi de toamnă, dar foarte frumoasă. Atmosfera era plină de parfumul florilor care înfloreau peste tot. Cu paşi nesiguri şi sufletul strâns, păşeam pe aleea şcolii, mânuţa Anei se cuibărea în palma mea, simţeam căldura care mi-o transmitea. Cu fiecare pas, emoţiile îmi sporeau, iar întrebarea ”cum va fi?” nu-mi dispărea din cap.

Am păşit în holul şcolii. Era linişte, iar de pe pereţi parcă ne urmăreau lucrările copiilor. Încet-încet emoţiile au dispărut. Anamaria era tăcută. Ştiam că este emoţionată. Am ajuns la uşa unei săli de clasă şi, timidă, Ana m-a întrebat: “Pot să bat la uşă?” , iar eu am răspuns: “Da”...Am intrat amândouă.

Am fost întâmpinate de trei doamne surâzătoare. Totul era altfel decât îmi imaginam... Ana a devenit mult mai sigură şi a intrat în discuţie cu doamnele profesoare.

Acum mă bucur pentru ea, deoarece este bine primită întotdeauna, elevii se comportă cu ea protector, vorbesc cu ea.

Simt că există şi oameni care cu adevărat vor să-i ajute şi pe acei care nu au avut şansa să fie dotaţi cu sănătatea perfectă, iar pe viitor aş dori din suflet ca aceşti tineri să fie incluşi în societate.

MARICA POP
bunica elevei Pop Anamaria Octavia

CREATIVITATEA

Câtă vreme creaţia era socotită un privilegiu dobândit ereditar de o minoritate, şcoala nu s-a ocupat în mod special de acest aspect, deşi, s-au mai creeat clase speciale pentru supradotaţi. De când se cunosc automatele dirijate prin calculatoare acestea înfăptuiesc toate muncile stereotipe, deci omului îi revin mai mult sarcini de montaj, depanare şi înnoire, cultivarea gândirii inovatoare a devenit o sarcină importantă a şcolilor contemporane.

Un prim accent ar trebui pus atunci când formulăm obiectivele instructiv-educative. Cultivarea imaginaţiei să nu apară pe undeva, la urmă, printre scopurile secundare. Ea trebuie să figureze alături de educarea gândirii. Obiectivele se reflectă în conţinutul învăţământului, în planurile şi programele de învăţământ. În continuare, pedagogia trebuie să susţină necesitatea culturii generale cel puţin în gimnaziu şi liceu. Dar programele nu prevăd şi lecţii speciale în vederea cultivării ingeniozităţii.

Deosebit de importantă este atitudinea profesorului, relaţia sa cu elevii. Nu este deloc indicată o poziţie autoritară, oarecum despotică. Ea creează blocaje afective.
Copiii nu îndrăznesc să pună întrebări, se tem de eşec, de ironii. Autoritatea unui profesor nu se bazează pe constrângere, pe frică, ci pe competenţa sa profesională, pe obiectivitatea şi ţinuta sa ireproşabilă.

El trebuie să fie apropiat de elevi, îngăduitor (în anumite limite fireşti) şi să încurajeze imaginaţia, sugestiile mai deosebite. Şcolarii să-şi poată manifesta în voie curiozitatea, spontaneitatea. Să fie ceva firesc ca o idee originală, mai aparte, să atragă un punct în plus la notare.

In vederea dezvoltării creativităţii există *mijloace nespecifice*, fără o relaţie cu anume obiecte de învăţământ, şi *metode specifice* în raport cu o anume materie, în funcţie de conţinutul ei.

În legătură cu prima categorie de procedee au efectuat experimente Adriana Onofrei şi Maria Garboveanu care disting trei categorii de probe*:* de tip ,,imaginativ-inventiv", când se cere copiilor să elaboreze o compunere având în centru un obiect extrem de simplu: o frunză, un nasture sau un gard de nuiele. A doua categorie de exerciţii sunt cele de tip ,,problematic". Elevii sunt solicitaţi să formuleze cât mai multe întrebări în legătură cu obiecte cunoscute: ,,piatră", ,,foc", ,,aer", ,, stele", ,,ocean". În fine, există şi probe de tip ,,combinat", în care trebuie să realizeze mici compuneri pe marginea unor tablouri introducând diverse scene sau să formuleze morala ce se poate degaja dintr-o asemenea imagine etc.

Folosirea acestor metode nespecifice, chiar dacă n-ar duce momentan la progrese evidente pentru un anume obiect de învăţământ, sunt importante deoarece creează ceea ce se numeşte o ,, *atitudine creativă"* şi mai ales ,, *aptitudinea de a căuta şi găsi probleme* ", aspecte cu rol hotărâtor în asimilarea temeinică a oricărei ştiinţe.

Progresul creativităţii şi cu evidente beneficii de ordin instructiv se realizează prin *metode* şi *procedee specifice*. Gr. Nicola, în volumul editat de el, prezintă studiul efectuat la orele de fizică. Gr. Nicola dă exemple de chestiuni care au fost totdeauna prezente pentru stimularea gândirii divergente (p. 103): ,,cum explicaţi? ", ,,ce relaţie este între... ? ", ,,cum s-ar putea obţine... ? ", ,,ce se întâmpla dacă... ?".

Cultivarea creativităţii nu constă numai în a-i stimula pe copii să pună întrebări. La fizică şi la majoritatea disciplinelor calea principală o constituie *metodele active*, din care, amintim de *,,observaţiile independente* ". Printre acestea ocupă un loc central ,,problematizarea" sau *,,învăţarea prin descoperire"*.

Activitatea în afara clasei – extraşco1ară, oferă numeroase prilejuri pentru cultivarea imaginaţiei, creativităţii. In cercurile de elevi se desfăşoară o activitate liberă. Aici se pot exersa diferite metode de stimulare a imaginţiei, cum ar fi brainstorming-ul. Dirigintele poate organiza întâlniri cu oameni de ştiintă sau de artă care pot vorbi despre munca lor, despre dificu1tăţi şi satisfacţii. Ei pot să trezească vii interese pentru problemele ce-i preocupă. Vizitarea expoziţiilor, muzeelor, excursiile, lărgesc orizontul, câmpul fanteziei copiilor şi sunt surse de inepuizabile întrebari. Preocuparea de formare a independenţei în gândire şi exprimare implică şi o legătură cu familia, mai ales în cazul acelor părinţi care îşi dădăcesc prea mult copilul, îi ajută la efectuarea temelor, ba chiar rezolvă ei problemele. E nevoie să-i convingem că tutelarea excesivă împiedică dezvoltarea intelectului, manifestarea independentă a gândirii şi fanteziei lui, factori esenţiali în dobândirea viitoare a unei autentice competenţe

În concluzie, se pot face multe pentru educarea spiritului creativ în şcoală. Se vede, însă, necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire şi stilul de lucru în clasă, cristalizate în secole de învăţământ tradiţional, prea puţin preocupat de această latură a personalităţii elevului, care capătă în zilele noastre o valoare din ce în ce mai însemnată.

Bibliografie:
Salavastru, D., *Psihologia educaţiei*, Editura Polirom, Iasi, 2004
Roco, M., *Creativitate si inteligentă emoţională*, Editura Polirom, Iasi, 2004
Cosmovici, A. si Iacob, L., *Psihologie Şcolară*, Editura Polirom, Iasi, 2005

Prof. Iluţiu Roxana

Arta este o manifestare a emoţiilor, iar aceste emoţii vorbesc o limba pe care oricine o poate înţelege." Somerset Maugham – scriitor englez

IMPORTANŢA EDUCAŢIEI PLASTICE ŞI STIMULAREA CREATIVITĂŢII ÎN DEZVOLTAREA COPILULUI CU DIZABILITĂŢI

Creativitatea poate fi definită ca trăsătură complexă a personalităţii umane, constând în capacitatea de a realiza ceva nou, original sau o activitate imaginativă adaptată astfel încât să producă rezultate care sunt atât originale cât şi de valoare. Copiii dispun de un mare potenţial de creativitate, iar noi suntem responsabili de valorificarea acestuia.

Creativitatea a fost definită şi ca procesul interpersonal sau intrapersonal al cărui rezultat sunt produse originale, semnificative şi de o înalta calitate. În cazul copiilor, accentul ar trebui pus pe dezvoltarea şi generarea de idei originale, care pare să fie baza potenţialului creativ. Sensibilitatea copiilor pentru frumos are ca punct de plecare dezvoltarea simţului estetic, prin perceperea formelor, mărimilor, îmbinarea culorilor.

Educaţia artistico-plastică nu poate fi neglijată, deoarece pe lângă faptul că are o contribuţie majoră în ceea ce priveşte dezvoltarea cognitivă (stimulează funcţiile perceptive, memoria vizuală şi tactilă, formarea reprezentărilor, etc), din punct de vedere afectiv creează un cadru în care elevii îşi pot descoperi natura interioară.

Aceste activităţi îi ajuta pe copii să descopere frumosul din lucrurile care îi înconjoară şi să le valorizeze, îi ajută să se exprime într-o manieră necenzurată, îi ajută să iubească natura şi oamenii. Acestea sunt adevărate terapii de care sufletul are nevoie pentru a se putea îmbogăţi spiritual.

"Citind" creaţiile copiilor care au o mare încărcătură simbolistică, putem descifra stadiul intelectual în care se află, nevoile pe care le au, aspiraţiile, modul în care ei percep lumea în general. Doar cunoscând aceste lucruri putem să înţelegem cu adevărat copilul şi să îl ajutăm, să îl ghidăm în ceea ce are nevoie şi nu în ceea ce considerăm noi că ar avea nevoie. În momentul în care copilul uzează de anumite materiale (plastelina, vopsele, etc) pentru a crea ceva, el deţine controlul asupra lor, se simte independent şi valorizat, în acel moment este impulsionat să se mobilizeze, simte că el este important şi că doar de el depinde cum va ieşi acel lucru. Este de dorit ca el să aibă posibilitatea să îşi aleagă materialele de lucru şi modalitatea în care va realiza lucrarea, chiar dacă trebuie să respecte o anumită temă. Un rol foarte important în stimularea creativităţii îl are motivaţia, atmosfera de lucru şi cadrul în care se desfăşoară activitatea

Pentru un copil este extrem de important să se simtă valorizat şi evidenţiat atunci când realizează ceva, fiind impulsionat astfel şi pentru viitoarele activităţi. În ceea ce priveşte atmosfera de lucru, aceasta trebuie să fie destinsă, copilul nu trebuie să lucreze în tensiune şi critică, iar o muzică liniştitoare în surdină pe lângă atitudinea blândă şi plină de tact a celui care dirijează activitatea este binevenită.

Activităţile artistico-plastice sunt extrem de benefice mai ales în cazul copiilor cu dizabilităţi, pentru care ele devin cea mai la îndemână modalitate de comunicare. Ele contribuie la formarea autonomiei personale, la dezvoltarea psihomotricităţii, la modelarea voinţei şi la exprimarea afectivităţii. Copiii din şcoala noastră, sub îndrumarea unor cadre didactice iubitoare de artă, au reuşit să realizeze tablouri cu seminţe foare frumoase. Cu o parte din aceste tablouri au participat la diferite concursuri (Oradea, Botoşani) unde au obţinut premii importante. Aceste premii care au încununat munca depusă de ei, i-au incurajat în realizarea altor creaţii în care să-şi exprime liber fanteziile şi visele lor. Aceste activităţi vor scoate copilul cu dizabilităţi din izolarea lui, vor suprima monotonia, starea de regresiune sau complexele legate de prezenţa handicapului, vor favoriza adaptarea şi evoluţia clinică către ameliorare.

prof. Petraş -Conţ Rodica

CREATIVITATEA COMPONENTĂ ESENŢIALĂ ÎN ATINGEREA FINALITĂŢILOR EDUCAŢIONALE

Creativitatea este unul dintre comportamentele umane cele mai complexe, ea este influenţată de o mare varietate de factori de dezvoltare, sociali şi educaţionali, se manifestă într-o arie largă de domenii şi caracterizează cele mai mari realizări artistice precum şi descoperirile ştiinţifice. Un profesor creativ trebuie să realizeze stimularea percepţiei, să stăpânească limbajul, să analizeze situaţia, să combine ideile, să asocieze ideile şi metodele didactice. Cea mai bună modalitate de atingere a potenţialului creativ maxim este să i se permită să-şi aleagă modul de abordare al tematicii programelor şcolare şi al activităţilor. Angajarea într-o astfel de activitate se face printr-o motivaţie intrinsecă. Motivaţia intrinsecă şi creativitatea pot fi mărite dacă se crează un mediu în care profesorii să-şi poată comunica nestingheriţi ideile şi să-şi poată împărtăşi interesul faţă de muncă. În cadrul învăţământului tehnic, profesorul nu trebuie doar să fie bine pregătit din punct de vedere profesional ci şi să-şi completeze competenţa tehnico-industrială cu competenţa pedagogică-umanistă. Pregătirea elevilor în domeniul tehnic va fi realizată atât prin transmiterea cunoştinţelor teoretice cât şi prin formarea

abilităţilor, deprinderilor şi aptitudinilor tehnice prin instruire practică. Formarea deprinderilor este un fenomen natural ce ne permite să apreciem pozitiv informaţia nou acumulată. Educarea inteligenţei şi creativităţíi prezintă o importanţă deosebită în organizarea şi desfăşurarea procesului instructiv-educativ. Fiecărui profesor îi sunt puse la dispoziţíe, prin fiecare elev pe care-l educă, valori importante dar şi diferenţiate, cu care trebuie să obţină performanţe însemnate. Alegerea celor mai potrivite strategii de predare este în strânsă legătură cu personalitatea şi gradul de pregătire al profesorului, dar şi cu capacităţile intelectuale ale elevilor.

În realizarea demersului didactic, profesorul trebuie să pornească de la ideea că nu există elev bun sau slab ci de la recunoaşterea faptului că elevii au tipuri de inteligenţe diferite şi stiluri individuale de învăţare.

În cadrul învăţământului incluziv, strategia didactică trebuie adaptată astfel încât să corespundă diversităţii şi nenumăratelor stiluri de învăţare şi dezvoltare ale copiilor. Copiii cu dificultăţi de învăţare au nevoie de organizarea învăţării în funcţie de cerinţele lor educative. Prin flexibilitatea strategiilor, profesorul trebuie să fie în stare să-şi schimbe intenţiile iniţiale, planificate în funcţie de stările emoţionale ale elevilor. Atitudinea şi activitatea profesorului faţă de elevii cu dificultăţi de învăţare va lua în considerare faptul că fiecare elev este unic şi are valoarea sa, indiferent de problemele pe care le prezintă în procesul de învăţare şcolară. În realizarea activităţii educative trebuie implicaţi toţi elevii clasei, indiferent de dificultăţile de învăţare. Pentru aceasta, profesorul clasei trebuie să cunoască modul de manifestare al acestor dificultăţi de învăţare, să adapteze materialul didactic folosit, să realizeze material de sprijin, să-şi rezerve un timp necesar la fiecare temă, ţinând cont de posibilităţile intelectuale ale elevilor. Profesorul trebuie să înţeleagă modul de învăţare al elevilor, să adapteze ritmul procesului de învăţare astfel încât să-i orienteze pe aceştia să-şi depăşească dificultăţile, fără a-i desconsidera.

Strategia didactică modernă dă posibilitatea cadrului didactic să adopte un anumit mod de abordare a învăţării, combinând eficient metode, procedee, mijloace didactice. Proiectarea unor strategii didactice eficiente este un proces raţional care obligă la cel puţin trei categorii de operaţii: de selectare, de combinare şi de imaginare, toate necesare creerii situaţiilor optime de realizare a sarcinilor cu „ţintă” pe obiectivele operaţionale.

Din punct de vedere al educatorului, sistemul celor 3M (metode, materiale, mijloace) este o strategie focalizată pe obiective. Necesităţile proiectării strategiilor focalizate pe obiective nu ridică doar problema alegerii metodei potrivite, ci şi pe aceea a combinării diferitelor metode, ba uneori este necesară inventarea unor procedee şi metode noi care să servească atingerii eficiente a obiectivelor propuse.

Metode tradiţionale şi metode moderne

	TRADIŢIONALE	MODERNE
CARACTERISTICI	- centrate pe profesor; - comunicare unidirecţională; - transmitere de cunoştinţe; - evaluarea – reproducerea; - pasivitatea elevului; - autoritatea profesorului; - modul de organizare a clasei de elevi 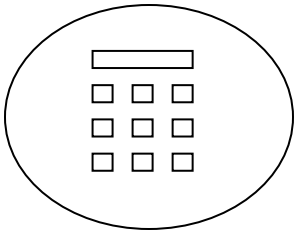 - exemplificări: expunerea, bservaţia, conversaţia, demonstraţia, exerciţiul, lucrările de laborator	- centrate pe elev şi activitate; - comunicare multidirecţională; - accent pe dezvoltarea gândirii, formarea de atitudini, deprinderi; - evaluarea formativă; - încurajează participarea elevilor prin iniţiative, implicare, creativitate; - parteneriatul profesor-elev; - modul de organizare a clasei de elevi: 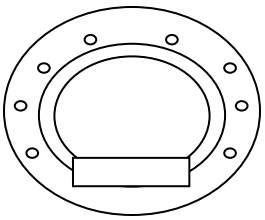 - exemplificări: problematizarea, dezbaterea, modelarea, jocul de rol, brainstorming-ul, studiul de caz, învăţarea prin cooperare (ex: activitatea în perechi, mozaicul, etc).

În cazul elevilor cu dificultăţi de învăţare, din experienţa la clasă pot să spun că s-au obţinut rezultate mai bune prin folosirea unor metode ca: jocul de rol, brainstorming-ul, studiul de caz, învăţarea prin cooperare, mozaicul.

METODA MOZAIC

Metoda mozaic poate fi considerată o metodă completă deoarece îmbină explicaţia, observarea dirijată, munca independentă, învăţarea prin cooperare, activitatea pe grupe sub coordonarea directă a profesorului. Din acest motiv, o aplicăm la lecţii de câte ori acestea o permit. Am folosit-o cu succes la clasa a IX-a, profil construcţii, în cadrul temei ”Elemente de instalaţii”. În prima parte a lecţiei, am avut o scurtă discuţie despre tema lecţiei şi obiectivele propuse, lecţia cuprinzând trei unităţi de cunoaştere. Apoi s-a trecut la organizarea pe grupe de câte trei elevi, fiecare elev din cadrul grupei primind o bulină colorată (roşie, verde, albastră), însoţită de o fişă de învăţare de aceeaşi culoare (fişa roşie cuprinde instalaţii termice, fişa verde – instalaţii electrice, fişa albastră – instalaţii sanitare). Următorul moment al lecţiei este alcătuirea grupelor de ”experţi” ce cuprind elevii cu aceeaşi culoare. Se vor forma trei grupe: grupa roşie, albastră şi verde.

În cadrul grupelor de experţi se discută, sub îndrumarea profesorului, materialul prezentat din secţiunea de lecţie care le revine. Ei trebuie s-o citească şi s-o discute între ei pentru a o înţelege bine.

Pentru a-şi da seama dacă elevii au înţeles corect unităţile de cunoaştere, profesorul va solicita răspunsuri la întrebări din lecţie, corectând şi completând eventualele lacune.

Pentru feedback-ul activităţii, sunt afişate trei planşe incomplete ce cuprind instalaţii sanitare, electrice şi termice.

Copiii vor alege de pe catedră decupaje ce reprezintă elemente din instalaţiile studiate, pe care le vor recunoaşte şi cu ajutorul cărora vor completa planşele.

Metoda de învăţare folosită poate fi considerată un instrument important utilizat pentru a face lecţiile mai interesante, să ajute elevii să înţeleagă conţinuturile, pe care să fie capabili să le explice colegilor de grup

La metoda analizată, rolul profesorului trece de la simplu furnizor de informaţii la cel de îndrumător al elevilor în descoperirea noilor conţinuturi.

Cerinţele educării şi formării elevilor nu se reduc doar la ideile analizate la clasă ci procesul instructiv-educativ se va desfăşura pe mai multe planuri, în funcţie de prevederile programelor şcolare şi de metodologia aleasă, un rol deosebit avându-l profesorul, în special creativitatea şi personalitatea lui.

Procesul de formare şi educare a elevilor nu se încheie odată cu terminarea orei de curs ci el se continuă prin activităţi extraşcolare, la iniţiativa profesorului.

Bibliografie

Bejat, Marian – Creativitatea în ştiinţă, tehnică şi învăţământ – Editura Didactică şi Pedagogică, Bucureşti, 1981.
Sternberg, Robert – Manual de creativitate – Editura Polirom, Iaşi 2005.
Jurcău, Nicolae – Didactica disciplinelor tehnice – Editura UT Pres, Cluj-Napoca, 2004.
Ţinică, Silvia – Repere în abordarea copilului „dificil” - Editura Eikon, Cluj-Napoca, 2007.

prof. Buda Aurelia
prof. Cîrstina Mariana

MOTIVAŢIA

Motivaţia este unul dintre conceptele introduse în psihologie pentru a explica faptul că, într-un mediu constant, un organism nu reacţionează întotdeauna în acelaşi mod.

Motivaţia este factorul care determină organismul să acţioneze şi să urmărească anumite scopuri. Are rolul de activare şi de mobilizare energetică, precum şi de orientare, de direcţionare a conduitei într-un anumit sens. Motivaţia este o sursă de activitate şi de aceea este considerată "motorul personalităţii ".

Energizează învăţarea, iar învăţarea încununată de succes intensifică motivaţia.

Motivaţia învăţării se referă la totalitatea factorilor care îl mobilizează pe un elev la o activitate menită să conducă la asimilarea unor cunostinţe, la formarea unor priceperi şi deprinderi. O analiză a varietăţii motivelor care stau la baza activităţii de învăţare, trebuie să pornească de la piramida trebuinţelor. Teoria lui Maslow, în această privinţă, este extrem de cunoscută şi a avut un imens succes. Conform acestei teorii trebuinţele umane sunt organizate într-o structură ierarhică, la baza fiind plasate trebuinţele fiziologice, iar în vârful piramidei trebuinţele referitoare la realizarea de sine.

Trebuinţe de deficienţă- care apar în urma unei lipse şi includ primele clase de trebuinţă.

Trebuinţe de creştere şi dezvoltare- care exprimă dorinţa omului de a avea succes, de a şti, de a-şi valorifica aptitudinile şi care includ ultimele trei clase de trebuinţe.

Maslow presupune o ordine de prioritate, în sensul ca o trebuinţă superioară nu se exprimă decât atunci când au fost satisfacute măcar parţial trebuinţele de nivel inferior.

Psihologul american afirma că, cu cât o trebuinţă se află mai spre vârful piramidei, cu atât ea este mai specific umană, iar satisfacerea ei produce mulţumire şi dezvoltă o tensiune plăcută în organism.

Această teorie are implicaţii deosebite pentru actul educaţional. Educatorii trebuie să cunoască faptul că nu pot fi activate trebuinţele de ordin superior ale elevilor, precum tendinţa de a cunoaşte şi a întelege, trebuinţa de performanţă, dacă nu au fost satisfacute trebuinţele de deficienţă..

Tot profesorul îl poate ajuta pe elev să aibă o mai mare încredere în forţele proprii, în capacitatea lui de a-şi rezolva sarcinile şcolare, iar toate acestea duc la creşterea stimei de sine a elevului.

TEORIA MOTIVAŢIEI DE REALIZARE

D.C.McClelland (1951), susţine că sunt trei motive fundamentale ale comportamentului uman: nevoia de realizare (de performanţă, de reuşită); nevoia de apartenenţă (de afiliere);- nevoia de putere (de autoritate, de dominaţie).

Nevoia de putere exprimă tendinţa individului de a conduce, de a fi autoritar, de a-şi impune voinţa şi dorinţa ca atenţia celorlalţi să se focalizeze asupra lui.

Există două feţe ale puterii: una *negativă,* atunci când puterea este utilizată în scop personal, şi una *pozitivă*, atunci când puterea este utilizată în scop social.

Nevoia de apartenenţă, exprimă dorinţa individului de a fi acceptat de ceilalţi, de a fi iubit, a se simţi integrat într-un grup şi de a fi protejat.

Nevoia de realizare a fost intens studiată de o echipă de psihologi conduşi de *Atkinson* si *McClelland* şi este definită drept "*aspiraţia de a atinge într-o competiţie, un scop, conform unor norme de excelenţă."*

Atkinson si McClelland au supus nevoia de realizare a unui proces de formalizare şi au arătat că intensitatea acestei motivaţii este în funcţie de: puterea motivului, probabilitatea reuşitei şi atractivitatea performanţei. Atractivitatea performanţei depinde de eventuala recompensă (valoarea stimulului), dar şi de probabilitatea reuşitei.

MOTIVAŢIA= f (Intensitatea motivului X Probabilitatea reuşitei X Atractivitatea performanţei).

Persoanele la care nevoia de realizare este ridicată au următoarele caracteristici: sunt realiste, caută sarcini de dificultate medie pentru a fi sigure de succes, disting clar situaţiile pe care le pot controla, au capacitatea de a amâna momentul recompensării.

BIBLIOGRAFIE

Atkinson & Hilgard (2005), "Introducere în Psihologie", Editura Tehnica 55, Bucureşti

Andrei Cosmovici (2005), „ Psihologie Generală" Editura Polirom , Iaşi

Dorina Salavastru (2004), „ Psihologia Educaţiei" Editura Polirom , Iaşi

Nicky Hayes , Sue Orrell (2007), „ Introducere în Psihologie „ ,Editura Bic All , Bucureşti

prof. Călugăru Janetta Mariana

Ce presupune predarea-învăţarea activă la religie?

Educaţia creştină îşi propune să zidească un om după Evanghelie. În marea Sa iubire de om, Dumnezeu ne-a predat pedagogia supremă: S-a făcut pe sine însuşi OM! S-a născut, a copilărit în familie, a muncit, a iubit jertfindu-se pentru semeni, a murit şi a înviat! Provocările lumii contemporane, evoluţia societăţii secolului al XXI-lea – în care dezvoltarea spiritului activ, abilitatea de a gândi critic, deschis, creativ, de a fi cooperant în realizarea de activităţi, de a accepta puncte de vedere diferite şi de a lua decizii corecte pe baza acestora constituie o premisă a integrării în noile structuri sociale – determină modificări şi în planul educaţiei. Utilizarea metodelor active în educaţia religioasă generează întrebarea: „*În ce măsură spiritul CRITIC şi cel CREATIV sunt compatibile cu viaţa de creştin?* Dacă pornim de la etimologia cuvântului „CRITIC" şi de la textele biblice şi ale sfinţilor vom constata că spiritul critic este unul care trebuie să caracterizeze orice parcurs religios. Etimologic, cuvântul „critic" provine din limba greacă, care înseamnă „capabil de a alege, de a judeca de a discerne, decide, separa" ori Sfânta Scriptură şi Sfânta Tradiţie conţin nenumărate îndemnuri adresate omului de a alege în cunoştinţă de cauză dintre două alternative, de a emite judecăţi de valoare.În ceea ce priveşte CREATIVITATEA, aceasta este în strânsă legătură cu libertatea spiritului creator şi a actului creaţiei ca activitate educaţională şi ca rezultat al acesteia, care contribuie la formarea personalităţii creatoare, înzestrate cu capacitatea de a produce şi dezvolta idei, de a realiza produse noi originale (M. Bocoş, 2002, p.337). Pornind de la faptul că fiecare om constituie o persoană unică şi irepetabilă, în planul educaţiei religioase spiritul creator are în vedere, în special, conducerea elevilor spre descoperirea de soluţii personale la problemele cu care se confruntă, spre cunoaşterea propriei personalităţi şi spre identificarea modalităţilor de valorificare a darurilor primite de la Dumnezeu. Pentru o utilizare eficientă în educaţia religioasă a metodelor active este necesară cunoaşterea teoretică, o minimă experienţă în utilizarea acestora şi integrarea lor corespunzătoare în proiectul didactic, în interrelaţie cu metodele tradiţionale (Dorin Opriş, Monica Opriş, 2008, p.12). Utilizarea metodelor de învăţământ active asigură o motivaţie adecvată pentru învăţare, acţiune. Activizarea elevilor reprezintă o suită de acţiuni de instruire/autoinstruire de dezvoltare şi modelare a personalităţii lor prin stimularea, dirijarea metodică a activităţii pe care o desfăşoară.

Între metodele de învăţământ activizatoare, pe care le-am folosit cu succes la religie aş aminti câteva: jocul didactic, învăţarea prin descoperire, exerciţiul moral, activităţi de terapie ocupaţională, activităţile extraşcolare (vizitele şi excursiile la biserici şi mănăstiri, manifestările cultural religioase, serbările şcolare). *Jocul didactic* este o metodă bazată pe acţiune. În reuşita jocului, elevul se antrenează cu toate disponibilităţile fizice, intelectuale şi afective pe care le are. Jocul didactic îi dezvoltă capacitatea de a se adapta la sprof.ituaţiile noi care apar şi de a acţiona independent pe parcursul jocului. Jocul didactic poate fi utilizat în toate tipurile de lecţii şi la mai multe etape ale lecţiei, în verificarea cunoştinţelor, în comunicarea şi fixarea noilor cunoştinţe, în apreciere şi asociere. Desigur că strategia didactică presupune pe lângă jocul didactic şi alte metode ca: învăţarea prin descoperire, problematizarea etc.

Exemplu Luând lecţia „Pilda Bogatului nemilostiv şi a săracului Lazăr", care face parte din Modulul „Datoriile creştinului – datorii faţă de aproapele". Tipul lecţiei, de dobândire de noi cunoştinţe, prevăzută la clasa a IX-a. În pilda bogatului nemilostiv şi a săracului Lazăr, Mântuitorul ne pune în faţă doi oameni total diferiţi. Aceşti oameni se deosebesc atât ca şi condiţie socială cât şi în privinţa calităţilor lor sufleteşti, unul este virtuos iar celălalt total lipşit de virtuţi. Acele însuşiri ale celor doi oameni sunt scrise, fiecare însuşire pe câte un bileţel şi introduse într-un plic. După lectura biblică a pildei, elevii vor extrage câte un bileţel. Pe tablă se schiţează un tabel cu două coloane. Într-o coloană se vor trece însuşirile lui Lazăr iar în cealaltă coloană ale bogatului nemilostiv. După ce toţi elevii au extras, sau toate biletele au fost extrase, pe rând, în ordinea poziţiei în bănci, fiecare elev va ieşi la tablă şi va scrie însuşirea din bilet în coloana corespunzătoare.

Acest joc didactic aplicat a stârnit interesul elevilor, i-a antrenat pe toţi, a asigurat atingerea obiectivelor operaţionale (O1:-să arate care sunt însuşirile morale ale săracului Lazăr, O2:-să arate care sunt motivele pentru care bogatul a ajuns în iad) şi a dus la un feed-back foarte bun.

Bibliografie:

1*Biblia sau Sfânta Scriptură,* Editura Institutului Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, Bucureşti, 1988;
2.Berdiaev, Nicolai, *Sensul Creaţiei*, Editura Humanitas, Bucureşti, 1992;
3.Cucoş, Constantin, *Educaţia religioasă – repere teoretice şi metodice,* Editura Polirom, Iaşi, 1999;
4. Ionescu, Miron; Radu, Ioan, *Didactica Modernă*, Editura Dacia, Cluj-Napoca, 2001;
5. Pomian, Ştefan, *Catehetica şi metodica predării religiei,* Editura Umbria, Baia Mare,1999;
6. Şebu, Sebastian şi colaboratorii, *Metodica predării religiei,* Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2000.

prof. Sztodolnik Silvia Doina

Prietenia

Nu pot să-mi imaginez viaţa fără prieteni. Ei sunt una dintre cele mai importante aspecte ale vieţii. Avem nevoie de ei ca să le împărtăşim atât bucuriile cât şi supărările noastre. Pentru mine, prietenul meu cel mai bun înseamnă foarte mult. Prietenia mea cu Sebi a început în urmă cu 3 ani. La început era un băiat retras şi timid, dar cu timpul am ajuns să ne cunoaştem mai bine. Cu cât ne întâlneam mai des, cu atât eram mai deschişi unul faţă de celalalt. Sebi este un băiat nu foarte înalt, brunet, cu ochii căprui. El are multe calităţi: este atent, ştie să observe când îmi este greu, este acolo unde şi când am nevoie de el . De fiecare dată când am avut nevoie de el, mi-a fost alături. El este o persoană sinceră, care nu ar putea să mă mintă niciodată, indiferent de situaţie. Mi-a dovedit de nenumărate ori că nu este un prieten fals şi a reuşit să-mi câştige toată încrederea. Am învăţat să ne distrăm, să învăţăm unul de la celalalt, să ne plângem unul altuia atunci când ne este greu şi cel mai important lucru să ne respectăm. Ca şi orice om are şi unele defecte, pe care doar împreună le vom putea transforma în ceva constructiv. Unul dintre marile lui defecte este impulsivitatea, ceea ce uneori îi dăunează. Eu încerc de fiecare dată să îl liniştesc şi să îl fac să vadă lucrurile cu mai mult calm. Nu trece o zi fără să ne vedem şi fără să ne povestim unul altuia întâmplările, problemele, nevoile şi bucuriile din ziua respectivă. Ne găsim uşor ocupaţie având în vedere că avem aceeaşi mare pasiune, adică muzica. Ne-am procurat aparatura necesară pentru a o folosi la diverse evenimente unde e nevoie de sonorizare. De fiecare dată când ne propunem ceva, acel lucru iese întotdeauna bine pentru că fiecare ştie ce are de făcut. De când suntem prieteni am înţeles că fără respect şi fără îngăduinţă nu poţi avea un prieten adevărat. Este dificil în viaţă să fii singur, să nu ai un prieten căruia să-i vorbeşti, să nu ai cu cine să-ţi împarţi bucuriile şi necazurile. Se spune că generaţia noastră este o generaţie fără limite, asta înseamnă că nu îi lipseşte nimic şi totuşi îi lipseşte ceva, esenţialul: PRIETENIA. Puţini sunt cei care au parte de o prietenie ca şi a noastră, specială.

Dar întotdeauna este loc şi de mai bine, de aceea o să încercăm să ne respectăm mai mult, să ne ajutăm mai mult, şi să ne înţelegem cât mai bine posibil, pentru că ne dorim foarte mult ca prietenia noastră să dureze o viaţă!

elev Peter Cătălin
prof. Boldan Florentina

DEPENDENŢA DE CALCULATOR

PĂREREA MEA

Aş dori să menţionez că tehnologia modernă este un drog şi că dependenţa de calculator trebuie luată mai în serios, deoarece şi eu luam această temă în derâdere şi credeam că pot să mă las de calculator şi să mă reapuc când doresc. Dar m-am înşelat, deoarece obiceiul aceasta este ca un drog: odată ce iei puţin câte puţin îţi trebuie mai mult, tot mai mult şi o ce petreci multe ore în faţa calculatorului îţi poate slăbi vederea şi auzul, chiar ai putea avea adevărate probleme vizuale sau auditive precum şi probleme de socializare.

Am început să devin dependent de calculator odată cu utilizarea internetului deoarece cuprinde o gamă numeroasă de informaţii şi de lucruri care îţi atrag atenţia: filme, jocuri, produse de firmă şi diverse alte chestii care îl fac pe un copil sau un adolescent sa fie interesat.

Şi eu am fost un caz special: problemele mele au fost jocurile şi filmele la care mă uitam non-stop, în fiecare zi verificam ce a mai apărut nou pe internet. Calculatorul mă izola de restul lumii, petrecând ore întregi în faţa lui, nu mai eram conectat cu realitatea. În unele zile când mă trezeam aveam cearcăne şi ochii umflati… ştiam că sunt din cauza calculatorului dar mi-am zis: “Las’ că trece,”

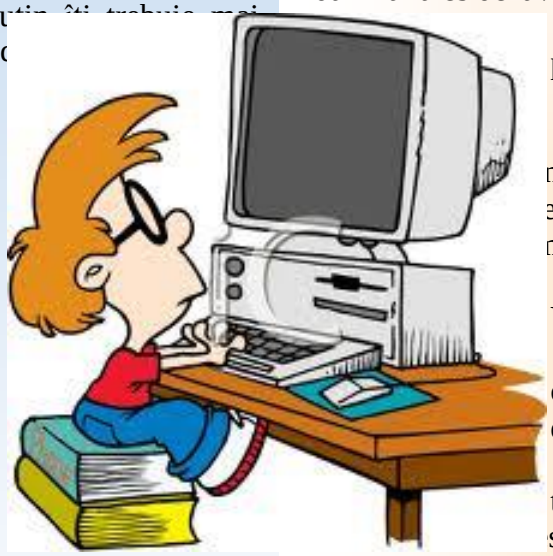

PĂREREA SPECIALIŞTILOR

Apariţia calculatorului, “a home computerului” a fost considerată o adevărată revoluţie tehnologică a secolului XX. O adevarată minune a tehnicii, asteptată de foarte mulţi entuziaşti, mediatizată la maximum. Să încercăm să analizăm totuşi avantajele acestei ,,minuni ale secolului’’, dar mai ales dezavantajele...

Aparent nu ar fi o problemă dar, emisfera dreaptă nu decodează informaţia, procesează nformaţia în întregul ei, eterminând răspunsuri nai degrabă emoţionale decât logice. Vizionarea filmelor pe calculator, a video clipurilor, a bennerelor de pe internet a devenit o practică curentă a tinerilor cu implicaţii sebite pe termen lung. A fost acreditată ideea potrivit căreia calculatorul uşurează învăţarea, dezvoltă abilităţi mintale, oferă informaţie.

Studiile recente din Statele Unite au arătat că, paradoxal, se constată o reducere a puterii de concentrare a elevilor: cititul, scrisul, abilităţile de comunicare par să fie în declin. Creierul uman are nevoie de stimuli pentru a se dezvolta. Copilul are nevoie de părinţi, de glasul mamei, are nevoie de lumea reală, de jocurile specifice copilăriei, de alţi copii.

PĂREREA MEA

dar acum când mă gândesc la trecut nu îmi pot imagina că reuşeam să petrec 12 ore în fiecare zi în faţa monitorului fără să obosesc deloc sau să mă plictisesc.

Chiar şi atunci când eram pedepsit mă trezeam noaptea uneori să mă joc la calculator şi nu înţelegeam de unde aveam atâta energie să mă trezesc şi să mă mai şi joc, este sub puterea mea de înţelegere… Imi doream să îmi sfidez parinţii chiar aşa de mult sau era altceva la mijloc, nu îmi pot da seama….

Dependenţa de calculator şi de jocurile pe care le aveam, era cea mai mare problemă deoarece pe jocuri îmi petreceam majoritatea timpului şi acum nu îmi dau seama ce era atât de fascinant la ele. Chiar şi în ziua de azi nişte copii de la mine din bloc mă roagă să le descarc nişte jocuri pe calculator.

Deşi utilizarea calculatorului în exces mi-a pricinuit atâtea "rele"au fost şi câteva lucruri bune care mi s-au întâmplat. Am învăţat, din toate aceste navigări pe internet, mi-am exersat "engleza" şi mi-am îmbogăţit competenţele lingvistice ascultând diferite filme cu subtitrare în engleză şi jucându-mă jocuri care erau în engleză.

PĂREREA SPECIALIŞTILOR

Lumea virtuală, internetul, duc la interiorizarea copilului. Jocurile pe calculator dezvoltă viteza de reacţie, dar prin conţinutul lor incită la confruntare la violentă. Spiritul de competiţie, dorinţa de a fi cel mai bun duce la o exacerbare a individualismului. Accesul la internet pe lângă aspectul benefic de documentare, duce inevitabil la maturizarea precoce, nefirească a copiilor. Părinţii pot pierde uşor controlul asupra copilului lor, el devenind mai irascibil, mai dependent de ceea ce vede şi ce citeste sau ascultă pe internet. Simpla copiere de pe internet a celebrelor ,,referate,, nu contribuie cu nimic la dezvoltarea gândirii creative a tânărului. Obişnuinţa cu lucrul facil, fără efort creativ va pune tânărul în imposibilitatea efectuării în viitor a unor activităţi intelectuale creative. Mişcarea în aer liber, colectivitatea, jocul cu colegii de vârstă apropiată, reprezintă comportamente alternative sănătoase, care vor duce la dezvoltarea armonioasa a personalităţii copilului.

Bibliografie:

Chelcea Adina, Televizorul, Internet-ul şi celularul – inamici sau prieteni? in revista Psihologia, nr.6/1999-1/2000, Editura Tehnica, Bucuresti

Cucoş Constantin, Efecte perverse ale mediatizarii culturii in revista Psihologia, nr.2/1998, Editura Tehnica, Bucureşti

Eysenck Hans, Eysenck Michael, Descifrarea comportamentului uman, Editura Teora, Bucureşti

elev S.A. cls. a X-a

Violenţa şcolară

Violenţa scolară este doar una dintre manifestările violenţei cotidiene. Dezbaterile privind relaţia între conceptul de „drept la siguranţă” şi mediul şcolar au căpătat în Europa o dezvoltare continuă şi constantă, cu diferenţe de la ţară la ţară, devenind oficial o problemă politică în urma unei întâlniri a experţilor, organizată de Comisia Europeană la Utrecht, în anul 1997.

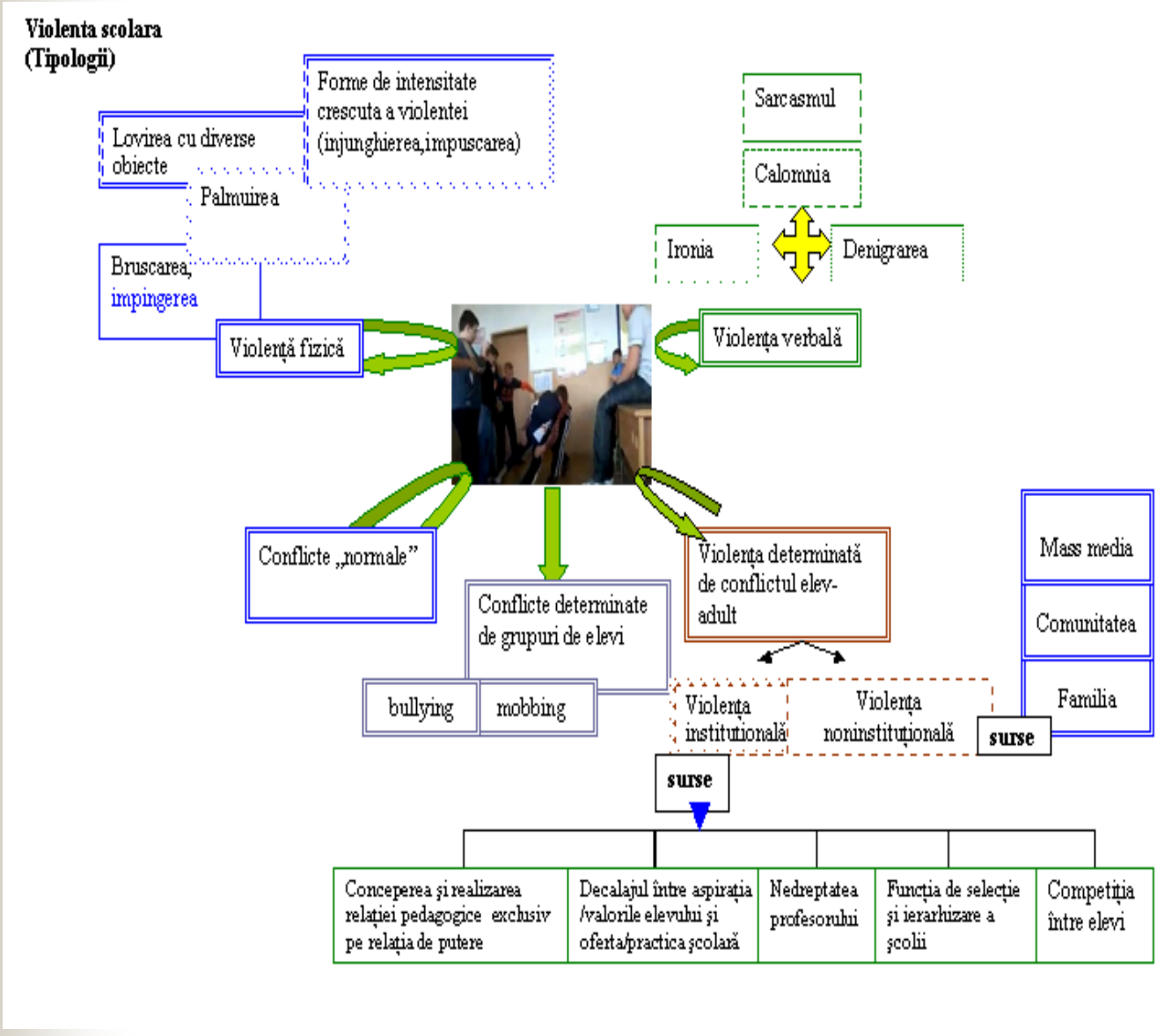

Măsurile ce trebuie intreprinse pentru diminuarea comportamentelor violente vizează:

La **nivelul şcolii,** descoperirea în timp util a surselor de disfuncţionalitate în procesul de învăţare şi în viaţa şcolară şi remedierea lor; simplificarea programelor şcolare, creşterea numărului de ore alocat disciplinelor opţionale; activităţi de consiliere individuală pentru a dezvolta elevilor autocontrolul, abilităţile de rezolvare a problemelor/ conflictelor, pentru a le mări stima de sine, a-i ajuta să se simtă preţuiţi, acceptaţi şi importanţi şi a le îmbunătăţi reprezentarea de sine; restabilirea disciplinei şcolare perturbate, prin antrenarea elevilor-problemă în cât mai diverse activităţi extraşolare (ştiinţifice, artistice, sportive, turistice, de divertisment, multiculturale); utilizarea unor tehnici de predare variate, astfel încât învăţarea să devină interesantă şi să stimuleze participarea elevilor; organizarea unor dezbateri, mese rotunde, cu invitarea unor specialişti din cadrul instituţiilor de control social; reconsiderarea statutului elevului şi umanizarea relaţiei profesor-elev prin activităţi de cultivare a motivaţiei şcolare, a încrederii în forţele proprii, stimularea creativităţii şi accesibilităţii informaţiilor predate.

Toate intervenţiile corective prezentate trebuie să fie individuale, subordonându-se tehnicii studiului de caz şi urmăresc: analiza mediului şcolar, investigarea relaţiilor interpersonale ale elevilor, ca şi a istoriei lor personale, focalizându-se pe traume semnificative, primele semnalări ale conduitei, circumstanţele în care se produc, cronicitatea şi evoluţia conduitei.

La **nivelul familiei**, se urmăresc: măsuri sociopsihologice şi psihopedagogice pentru depistarea şi remedierea precoce a condiţiilor nefavorabile de microclimat familial şi social, care includ susţinerea educativă a familiei, socioterapia şi psihoterapia familiei; măsuri pentru realizarea coeziunii familiale, asigurarea unor condiţii optime de studiu pentru elevi şi de monitorizare şi recompensare a comportamentelor dezirabile; alcătuirea unui program de supraveghere a activităţilor copilului şi a anturajului acestuia; construirea unei relaţii solide de parteneriat între şcoală şi familie, ţinând cont de modul în care afecteaza viaţa familială, evoluţia şcolară a elevilor şi de faptul că o cooperare eficientă cu părinţii oferă mai multe şanse, în găsirea celor mai bune căi de satisfacere a trebuinţelor elevilor, de prevenire a situaţiilor conflictuale şi de securizare a climatului educativ familial şi şcolar .

Bibliografie:

Băban, A. (2001). Consiliere educaţională. Ghid metodologic pentru orele de dirigenţie şi consiliere. Ed. Psinet, Cluj-Napoca.

Iucu, R. (1999). Managementul şi gestiunea clasei de elevi. Ed.D. Bolintineanu, Bucureşti.

Nemţu, C.(2003). Devianţa şcolară. Editura Polirom, Iaşi.

prof. Bud Cristina Elena

Terapia ocupaţională

Ameliorarea tulburărilor funcţionale se poate face prin muncă (diverse activităţi) şi prin joc. Se urmăreşte dezvoltarea capacităţii restante, propunându-se soluţii pentru favorizarea integrării sociale a pacientului. Există şcoli specializate pentru copiii cu diverse handicapuri, în care se încearcă o adaptare a programului de învăţământ la capacitatea fizică şi psihică a acestor copii. Organizarea de terapie ocupaţională în şcoli, nu numai în cele speciale, a fost considerată extrem de utilă, deoarece recuperarea se desfăşoară concomitent cu educaţia copiilor, iar pe de altă parte, terapia ocupaţională se focalizează pe acele abilităţi necesare vieţii de elev, permiţând un acces cât mai complet elevilor în mediul de învăţământ. Aducerea terapiei ocupaţionale la nivelul şcolii a avut şi avantajul de a nu scoate elevii din programul de învăţământ pentru asistenţa de recuperare şi de a opera cu programe legate de însăşi activitatăţile şcolăreşti.

Astfel, terapia ocupaţională se ocupă de toate activităţile elevilor, de la scris, modul de stat în bancă, mişcarea în jurul băncii şi pe culoar, scrisul la tablă, experienţele în laboratoare.

In acelaşi timp, terapeutul împreună cu profesorii şi conducerea şcolii se preocupă de schimbarea mediului ambiant - condiţiile din clasă, materialul didactic-pentru a asigura toate facilităţile de participare la viaţa de şcolar.

Un elev intră în programul de terapie ocupaţională, indiferent dacă este într-o şcoala specială sau o şcoala obişnuită numai după ce a fost evaluat după criteriile terapiei ocupaţionale şi se consideră că este necesar să beneficieze de un astfel de program.

În şcolile speciale pregătirea pentru scris se poate face din poziţia culcat cu mişcări simetrice ale braţelor, aplauze, apucări; apoi se fac mişcări asimetrice, la început fără, apoi cu prehensiune. Se trece la acelaşi program din poziţie şezând şi mai târziu la exerciţii analitice ale degetelor.

Se învaţă schema corporală, lateralitatea, orientarea spaţială. Activităţile pregătitoare pentru viaţa şcolară - îmbrăcare, hrănire, spălare - sunt urmărite în principal. Dacă are nevoie de ajutor, acesta este acordat de către colegii săi. Jocul trebuie să reprezinte un mijloc constant de educaţie, de tratament, atât pentru dezvoltarea capacităţilor intelectuale, cât şi a celor fizice. Jocul contribuie la dezvoltarea organelor de simţ, a sensibilităţii, afectivităţii, schimburilor sociale.

Jocurile în echipă sau întrecerile pot fi folosite cu o mare utilitate: obligă la concentrare şi efort. Trebuie bine alese, în funcţie de gravitatea cazului şi se vor stabili reguli care să ţintească direct la reeducarea şi recuperarea unei anumite deficienţe.

Ergoterapia recreativă e specifică copiilor încă de la o vârstă relativ mică. Se folosesc jucării, jocuri şi chiar activităţi de lucru la scara redusă: traforaj, cusut, montări de construcţii sau mecanică. Jucăriile şi uneltele de lucru trebuie să corespundă nu numai posibilităţilor micului pacient, dar să aibă şi un caracter educativ. Modelajul în plastilină este un bun mijloc de creştere a forţei şi dexteritatii degetelor. Mozaicul, cusutul contribuie la precizia şi fineţea mişcării. Traforajul e recomandat pentru coordonare, dar şi pentru creşterea forţei musculare.

Ergoterapia funcţională se desfăşoară în cadrul unor activităţi de muncă mai complexe; ele trebuie să fie acceptate de pacienţi, să fie plăcute, să şi intereseze, iar la final să rezulte un obiect frumos şi folositor. Ajunsă la o anumită rutină şi perfecţionare ergoterapia funcţională devine prevocaţională; pacientul îşi descoperă talentele, îşi alege meseria în care va lucra în viitor, o învaţă şi se desăvârşeşte în ea. Prezentate schematic, ***efectele terapiei ocupaţionale la copii*** sunt:

- ***din punct de vedere intelectual:*** micşorează emotivitatea;
- dezvoltă atenţia; dă încredere în sine; educă ideea de a lucra.
- ***din punct de vedere fizic****:* creşte forţa musculară; creşte rezistenţa la oboseală; dezvoltă coordonarea motorie; îmbunătăţeşte viteza mişcărilor.
- ***din punct de vedere social:*** dezvoltă responsabilitatea de grup şi cooperare; oferă posibilitatea contactelor sociale.
- ***din punct de vedere economic****:* descoperă vocaţii profesionale; ajută pacienţii să participe material la întreţinerea lor.

prof. Baic Monica
prof. Pop Ramona

Arta de a pregăti mâncăruri alese

“Nu există dragoste mai sinceră decât dragostea de mâncare” G.B. Shaw

Gastronomia sau arta de a pregăti mîncăruri bune, gustoase, reprezintă una dintre cele mai vechi preocupări ale omului.

Gastronomia modernă este o îmbinare de artă şi ştiinţă, în care procedeele clasice se îmbină cu tehnologii moderne de tratament termic, ce au la bază principii din fizică şi chimie. Astfel, se obţin preparate gustoase, sănătoase şi într-o gamă sortimentală bogată.

Bucătăria românească este denumirea pe care o poartă rezultatul sintetizării, în timp, a gusturilor şi obiceiurilor gastronomice specifice poporului român. Ea este diversă, cuprinde nenumărate obiceiuri şi tradiţii culinare, mâncăruri specifice, împreună cu obiceiuri provenite prin intersectarea culturii gastronomice cu tradiţii ale altor popoare, cu care poporul român a intrat în contact de-a lungul istoriei. Bucătăria românească cuprinde atât bucate de zi cu zi cât şi preparate speciale de sărbătoare. Poporul român fiind creştin încă de la începuturile formării sale, Bucătăria românească cuprinde numeroase bucate de praznic rânduite în funcţie de anotimpul şi sărbătoarea pomenită. Bucatele româneşti sunt alcătuite atât din legume, cereale, uleiuri vegetale, lapte, produse lactate cât şi din carne şi subproduse din carne. Un loc aparte în ***bucătăria românească*** îl au dulciurile, plăcintele, dulceţurile.

Profesor Rus Elena
Profesor Morar Liliana

Perna decorativă

Perna decorativă este un produs de ornament folosit pentru decorarea sau întregirea mobilierului din întreaga casă.

Atât salonul cât şi dormitorul decorat care predomină încăperea, dau o notă mai elegantă acesteia.

Pentru întregirea camerei copiilor se aleg de obicei produse din materiale care să imite personaje din desene animate potrivite vârstei pe care o au.

“La modă” este obsesia din partea fetiţelor pentru pisicuţa Kitty. De aceea am ales ca model pentru perna decorativă acest personaj.

Aceasta este confecţionată din materiale în culori tari, garnisită cu dantelă şi satin, pentru a scoate în evidenţă chipul pisicuţei Kitty.

Kitty cu fundiţă sau Kitty cu băscuţă rămâne cea mai îndrăgită pisicuţă, atât de copii cât şi de părinţi.

În concluzie: sunaţi sau trimiteţi un e-mail Moşului pentru a o face cadou pe Kitty.

prof. Molcsan Alexandra
prof. Marciuc Adriana

Tehnica punctelor folosite în broderiile româneşti

Punctul de cusătură îşi are originea în îndeletnicirea practică de a coase materia ţesută.

Mânuirea acului pe direcţia firelor ţesăturii sau sub impulsul imaginaţiei a dat naştere, în timp, la o serie de modalităţi tehnice care stau la baza împodobirii ţesăturilor. Broderiile româneşti variază de la o zonă la alta. Peste tot se practică un număr mare de puncte comune de broderie.

Punctele folosite pentru realizarea acestor şerveţele sunt ajurul simplu şi punctul cruciuliţă.

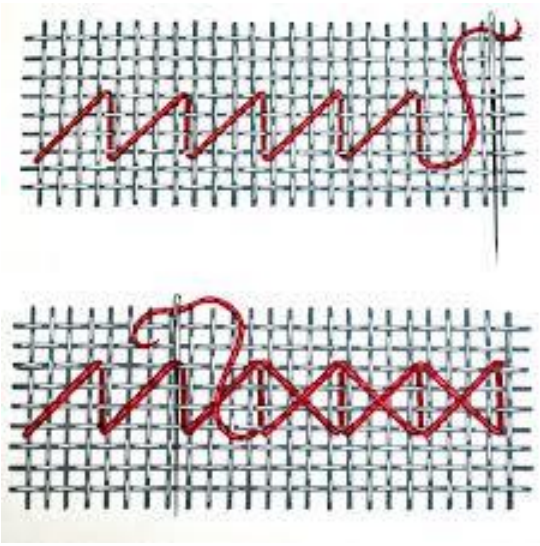

Punctul cruciuliţă se lucrează de la stânga la dreapta scoţând acul pe faţă cu trei până la patru fire mai spre stânga. Se înfige apoi acul în jos, spre dreapta, numărând trei-patru fire în lungime ca şi în lăţime, se scoate în sus în linie verticală, paralelă, cu prima împunsătură. Se înfige din nou acul în partea de jos cu trei-patru fire mai la dreapta, se scoate în sus în linie verticală. Se repetă astfel, până ce se lucrează primul şir de puncte. Al doilea rând se lucrează de la dreapta spre stânga făcându-se linii oblice în direcţia opusă primului rând, completând în acest fel "cruciuliţa".

prof. Matei Rozica
prof. Molcsan Alexandra

Ne pregătim pentru viaţă învăţând meserie

Şcoala românească trebuie să fie racordată cât mai deplin la cultură, la cerinţele vieţii, la cerinţele forţei de muncă. Şcoala fiind un izvor de cultură şi factor de civilizaţie, organizează şi îndrumă din punct de vedere pedagogic, efortul tinerilor, spre cunoaştere şi creaţie culturală, iar cultura îşi pune amprenta asupra învăţământului, a organizării şi finalităţii sale.

În CSEI Baia Mare toate acestea le regăsim în desfăşurarea activităţilor didactice atât la clasă, cât şi practic în atelierele protejate şi la cercurile de creaţie şi terapii ocupaţionale.

În cadrul şcolii sunt ateliere special amenajate în vederea pregătirii tinerilor în domeniile: mecanică, construcţii, turism şi alimentaţie publică, industriei textile şi pielăriei.

Atelierul mecanic este dotat şi aprovizionat cu materiale, scule, dispozitive, instalaţii şi verificatoare în vederea formării deprinderilor şi priceperilor de bază necesare meseriilor de tinichigiu-vopsitor auto, sub îndrumarea atentă şi binevoitoare a maiştrilor instructori. Aici tinerii noştri elevi învaţă abecedarul meseriei, unii luând pentru prima dată contact cu un semifabricat, cu o sculă sau instrument de lucru.

Motivaţi şi încurajaţi prin exerciţiu practic se implica în rezolvarea sarcinilor, rămânând uimiţi, văzând că poate ieşi ceva frumos şi util din mâinile lor.

În acest semestru, prin implicarea şi lucru în echipă a claselor de mecanică, sub îndrumarea directă a maiştrilor instructori: Lupsea Viorel, Ivas Dorel, Rus Liviu, Popan Elena s-au realizat, spre surprinderea tuturor, lucrări utile în folosul şcolii, ex: poarta, grilaje, rafturi etc.

Se pot evidenţia următorii elevi care s-au implicat în mod activ şi responsabil: Berchi Samir clasa IX B, Pop Alin clasa X B, Bot Paul XI B, Şerban Florin de la stagiile de practică StB.

Elevii noştri în ciuda dificultăţilor cu care se confruntă dovedesc că, îmbrăţişând cu drag meseria aleasă, prin exerciţiu practic pot dobândi competenţe cheie şi tehnice specifice calificării prevazute de legislaţia în vigoare.

Rolul maistrului instructor şi al profesorului de tehnologie este de a-l face pe elev conştient de exigenţele profesionale şi morale ale societăţii, de răspunderea ce îi revine şi de a-l ajuta să aibă conştiinţa de sine, de posibilităţile şi modurile în care el se poate exprima ca fiinţă unică şi de a-şi însuşi o meserie din care să poată trăi mai târziu.

prof. Elena Popan

Extracurriculare
„Şi noi suntem boboci”

15.011.2013, zi obişnuită pentru noi toţi, dar nu şi pentru elevii Centrului Şcolar de Educaţie Incluzivă, Baia Mare

În incinta şcolii domnea o atmosferă de sărbătoare. Elevii claselor a IX-a alături de profesorii-diriginţi făceau ultimele pregătiri înainte de începerea Balului Bobocilor 2013.

Emoţionaţi, extrem de sinceri, foarte talentaţi, dar mai ales cu dorinţa de a demonstra că în ciuda dificultăţlor de orice natură şi ei sunt boboci. Îndrumaţi cu multă atenţie şi afecţiune de profesorii – diriginţi şi înconjuraţi cu căldură şi înţelegere de tot corpul profesoral din CSEI, Baia Mare, cele 10 perechi care au urcat pe scenă au impresionat audienţa prin talent, prin dorinţa de a-şi exprima propriile gânduri, prin spontaneitate.

Într-un decor de toamnă, pregătit cu multă pasiune de profesori şi elevi deopotrivă, perechile concurente şi-au arătat talentul artistic, abilitatea dar şi inteligenţa. Momentele artistice au fost susţinute tot de elevii Centrului Şcolar de Educaţie Incluzivă, Baia Mare.

Concurenţii şi-au demonstrat talentul atât la dans, cât şi la cultura generală, la perspicacitate şi la aptitudini. În urma celor 6 probe din concurs s-a ales MISS BOBOC 2013- Pomian Anamaria clasa a IX-a A, MISTER BOBOC 2013 – Berchi Samir clasa a IX a B; locul al II-lea a fost obţinut de Lingurar Cireşica din clasa a IXa C şi de Lingurar Sam-Jan clasa a IX a B; pe locul al III-lea s-au clasat Varga Loredana din clasa a IX a A şi Varga Mihai Gavril clasa a IX a A.

De remarcat că toţi concurenţii au primit diplome de participare şi toţi cei prezenţi au primit dulciuri şi fructe. Balul a fost o reuşită demonstrându-se că şi la CSEI, Baia Mare sunt boboci.

prof. Mioara Moholea, bibliotecar la CSEI Baia Mare

Extracurriculare
Cupa Electro Sistem la cros

Cu toţii avem nevoie de mişcare!. Cercetările o arată fără dubiu: necesitatea de a face mişcare este o componentă esenţială a fiinţei umane, care ar trebui să ne însoţească pe tot drumul vieţii.

Pornind de la acest deziderat, şi noi ne-am alăturat iniţiativei avută de Clubul Sportiv Electro Sistem Baia Mare, cu un grup de 20 elevi.

200 de elevi din întregul judeţ au participat la a 10-a ediţie a Cupei Electro Sistem la cros. Competiţia organizată de Clubul Sportiv Electro Sistem Baia Mare, cu sprijinul Consiliului Judeţean şi al Inspectoratului Şcolar Judeţean Maramureş. Elevii băimareni au fost reprezentaţi de Şcoala "Octavian Goga" (prof. A. Sofinet) şi de Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă (prof. C. Bodea, A. Roman, M. Baic), aceste două instituţii prezentând tabele de înscriere oficiale conform regulamentului, restul elevilor fiind înscrişi individual. Din judeţ au fost prezente şcoli din Vişeu, Sarasău, Sighetu Marmaţiei, Vima Mică .

Clasamente speciale

1.Gall Elemer (CSEI Baia Mare)
2.Lazăr Codruţ (CSEI Baia Mare)
3.Barbu Robert (CSEI Baia Mare)

Sportivii premiaţi au fost recompensaţi cu cupe, medalii, premii în bani, tricouri, dulciuri şi diplome, iar profesorii însoţitori şi arbitrii cu tricouri.

prof. Bodea Cristian

Extracurriculare
„Ajută ca să fii ajutat”

„Ajută ca să fii ajutat” aşa se numeşte proiectul Liceului Teoretic Sanitar din Baia Mare. Elevii acestui liceu şi-au propus să vină la şcoala noastră pentru a ne cunoaşte mai bine, pentru a descoperi că şi aici învaţă elevi ca şi ei şi că se pot lega prietenii care întotdeauna ne fac sufletul mai bun şi mai curat.

În Sfânta Scriptură este scris „mai fericit este a da decât a lua” (Faptele Apostolilor 20,35), ca atare, noii noştri parteneri de proiect, elevii de la Sanitar s-au gândit să îndeplinească cuvintele Mântuitorului şi într-o zi frumoasă din postul Crăciunului au venit cu dulciuri şi cărţi pe care să le dăruiască elevilor noştri. Nici noi nu am stat cu mâinile în sân şi ne-am organizat pe echipe de lucru, confecţionând ceea ce ştim sa facem noi mai bine: felicitări, globuri şi i-am răsplătit cu multă dragoste necondiţionată pentru că avem din belşug să dăm oricui ne ştie aprecia...

Ca să nu ne lăsăm mai prejos, i-am învăţat pe cei de la Sanitar cum se procedează cu tehnica quilling, unii au prins repede, alţii mai încet, dar suntem convinşi ca dacă vor mai veni pe la noi vom avea de învăţat multe unii de la alţii.

Ca răspuns la vizita lor, le-am făcut şi noi o vizită, bucurându-i cu vechile şi frumoasele colinde româneşti care fac să se deschidă Raiul indiferent dacă suntem bogaţi sau săraci... surpriza a fost de ambele părţi căci a venit Moşul cu multe daruri pentru cei mari şi pentru cei mici, iar răsplata a fost imensă!

Ca răspuns la vizita lor, le-am făcut şi noi o vizită, bucurându-i cu vechile şi frumoasele colinde româneşti care fac să se deschidă Raiul indiferent dacă suntem bogaţi sau săraci... surpriza a fost de ambele părţi căci a venit Moşul cu multe daruri pentru cei mari şi pentru cei mici, iar răsplata a fost imensă!

prof. Oana Alina

Extracurriculare
Prietenii etnografice

In cadrul parteneriatului cu Şcoala Gimnazială “Nicolae Iorga” din Baia Mare care aşază în prim plan viziunea europeană a unităţii în diversitate s-a promovat cooperarea elevilor din cele două unităţi şcolare şi implicit valori care favorizează prietenia, toleranţa şi înţelegerea tradiţiilor şi valorilor naţionale.

Astfel la sfârşitul lunii noiembrie, atelierele de lucru ale şcolii au devenit neîncăpătoare, elevii noştri punându-şi imaginaţia, fantezia şi dibăcia în slujba obiectivelor propuse în acest proiect, şi realizând un număr de peste 23 măşti tradiţionale.

elevii clasei a X-a A
Coordonator prof. Rus Elena

Măştile au fost realizate din diferite materiale (lâna, fire textile, blaniţă, nasturi, aluat, etc) şi au întruchipat o serie de personaje de poveste.

Creaţiile copiilor au fost expuse în cadrul Festivalului Naţional al Măştilor Populare, cu ocazia celei de a VI-a ediţii, care a avut loc la Şcoala Gimnazială “Nicolae Iorga” din Baia Mare.

prof. Roman Alina

BIBLIOTECA
UN DAR DE SUFLET PENTRU ŞCOALA NOASTRĂ

Începând din toamna anului 2013 şcoala noastră se mândreşte cu o bibliotecă, nu una oarecare ci una care numără peste şase mii de cărţi şi care ne stă la dispoziţie la orice oră din timpul programului şcolar.

Prin munca neobosită a bibliotecarei noastre, doamna profesoară Mioara Moholea, biblioteca şcolii nu doar s-a îmbogăţit, dublându-şi numărul de cărţi, ci a devenit foarte primitoare şi un punct de atracţie atât penrtu elevi cât şi pentru profesori. Adunând carte cu carte, donaţii mai mici sau mai îmbelşugate, biblioteca şcolii ne pune la dispoziţie diverse cărţi, reviste, atlase necesare pregătirii noastre profesionale continue şi elevilor care, s-au arătat nerăbdători să se deschidă biblioteca.

Situată în aceeaşi clădire cu internatul de băieţi a început, mai întâi, să-i atragă pe elevii interni. După-amiezile lungi şi plictisitoare au devenit prea scurte pentru frumuseţea lecturii cărţii.

Copiilor noştri le sunt dragi cărţile, chiar dacă le preferă mai mult pe cele cu ilustraţii, obişnuindu-se cu cartea, treptat le vor dori şi pe celelalte.

Ne bucurăm de această alternativă, folositoare, pentru timpul liber al elevilor noştri şi sperăm că in timp roadele acestei ocupaţii plăcute şi utile să se vadă, să dea beneficii.

prof. Silvia-Doina Sztodolnik

Am venit să colindăm...

Vineri, 13.02.2013, atmosferă de sărbătoare la Centrul Şcolar de Educaţie Incluzivă Baia Mare. Glasurile curate şi calde ale elevilor vesteau prin colinde apropierea marii sărbători creştine Naşterea Domnului Iisus Hristos. Sub atenta îndrumare a doamnelor profesoare Silvia Sztodolnik şi Ecaterina Bujor elevii au readus tradiţia acestei sărbători: colindatul din casă în casă, păstrat nealterat în satele maramureşene şi astăzi.

Îmbrăcaţi în minunate costume populare din zonă, au reamintit prin jocul de rol obiceiul de a merge cu Steaua, precum şi închinarea celor trei magi micului prunc Iisus. Colindele au impresionat prin interpretarea cu multă dăruire şi au făcut ca toţi cei participanţi să simtă apropierea sărbătorii creştine.

Colindători şi auditori, elevi şi profesori şi părinţi s-au adunat în jurul bradului împodobit cu mult drag de elevi şi profesori. Bradul a fost cu atât mai atrăgător, cu cât majoritatea ornamentelor au fost confecţionate de către elevi cu mult timp înainte. Copiii au folosit o multitudine de tehnici pentru realizarea acestor podoabe de Crăciun, dintre care amintim tehnica şerveţelului, pictură, tehnica decupajului, etc.

Un moment magic l-a constituit prezenţa elevei Pop Anamaria Octavia, o elevă specială, care în ciuda problemelor de sănătate, ne-a încântat prin glasul ei recitând o poezie şi interpretând o colindă.

A fost momentul aşteptat de colegii ei, care au răsplătit-o prin aplauze, împreună cu toţi participanţii la serbare.

Respectând tradiţiile şi obiceiurile maramureşene, la finalul spectacolului, colindătorii şi, nu numai, au primit nuci, mere, colăcei. Colăceii au fost oferiţi cu multă căldură sufletească de doamna Marica Pop, bunica elevei Pop Anamaria Octavia.

Dorinţa elevilor din CSEI de a arăta că şi ei merită atenţie, a fost apreciată la superlativ în finalul spectacolului, de doamna director, profesor, Nicoleta Elena Covaci.

“Să aveţi parte de un Crăciun pe placul vostru, cu zâmbete, cu bucurie şi cu multă zapadă.
Să vă bată la uşă colindători şi să fiţi înconjuraţi de familie şi de prieteni.”

Crăciun fericit!

prof. Mioara Moholea, bibliotecar la CSEI Baia Mare

PAGINI DE RECREAŢIE

Christmas Search

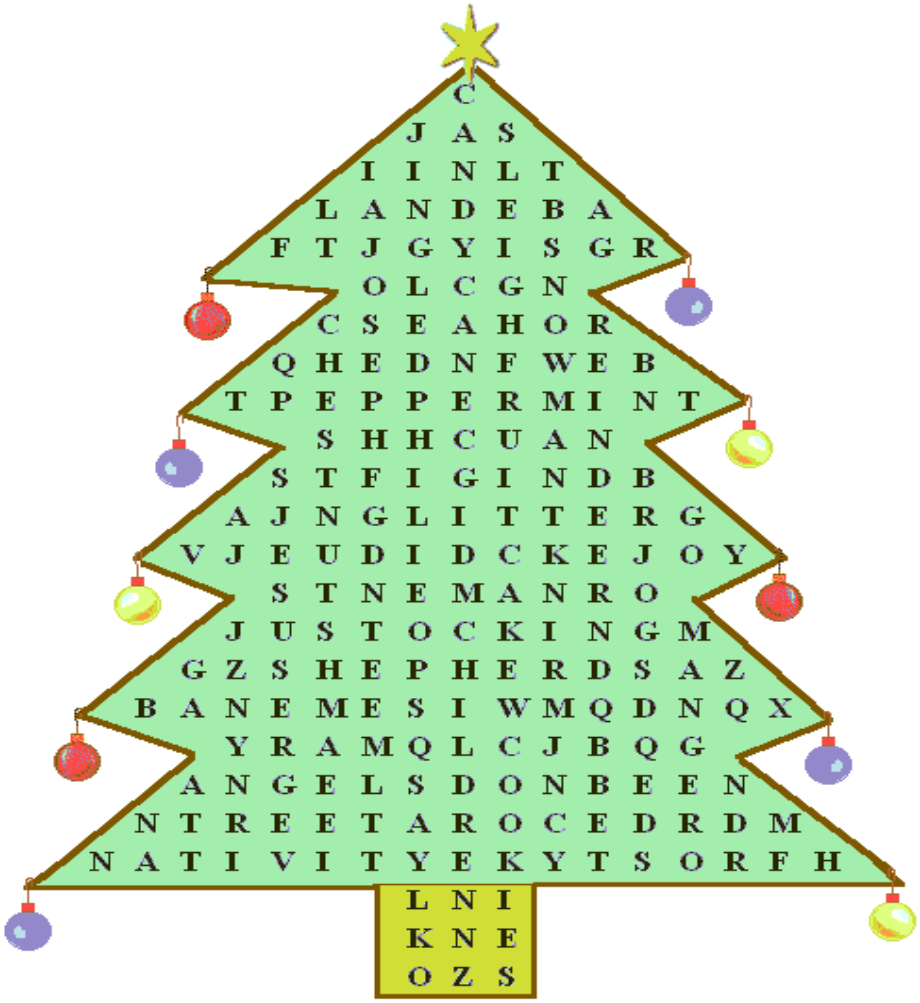

Angels
Candy cane
Chestnuts
Children
Cookies
December
Decorate
Frosty
Fruitcake
Gifts
Glitter
Jesus
Jingle
Joseph
Manger
Mary
Nativity
Noel
Ornaments
Peppermint
Reindeer
Shepherds
Sleigh
Snow
Snowman
Star
Stocking
Tree
Wisemen

prof. Câmpean Andrea

PAGINI DE RECREAŢIE
Personalităţi feminine româneşti

Maria Uca Marinescu născută la 15 mai 1940, oraşul Gheorgheni, judeţul Harghita este o exploratoare română. Ea deţine în prezent funcţia de preşedinte a Comisiei de Sport şi Mediu din cadrul Comitetului Olimpic Român. Ea este prima sexagenară din lume care a atins pe schiuri, într–un singur an calendaristic (2001), cei doi poli ai Pământului. Ca o recunoaştere a meritelor excepţionale, la data de 15 iulie 2002, preşedintele României i–a acordat Ordinul Naţional „Pentru Merit" în grad de Ofiţer.

Sarmiza Bilcescu (1867 - 1935) Numele Sarmizei Bilcescu apare în dicţionarul femeilor care ar trebui onorate, pe site-ul women-philosophers.com. A fost prima română avocat, prima femeie din Europa care a obţinut licenţa în drept la Universitatea din Paris şi este prima femeie din lume Doctor în drept. În anul 1890 Sarmiza este prima femeie care îşi susţine teza de doctorat în drept, la Sorbona. Este prima femeie avocat din Europa.

Ana Aslan (1897-1988) Este considerată a fi "Savanta care a învins bătrâneţea". Născută la Brăila în anul 1897, Ana Aslan se înscrie la Facultatea de Medicina din Bucureşti în anul 1915, pentru ca mai apoi să devină o pionieră în studiul gerontologiei. În anul 1949 şi-a început cariera în acest domeniu, iar în anul 1951 ea a devenit directorul Primului Institut de Gerontologie din lume. În cadrul acestui institut, Ana Aslan a elaborat medicamente cu efecte curative asupra îmbătrânirii şi a bolilor legate de vârstă, de exemplu Gerovital H3, primul medicament creat anume să întârzie procesul de îmbătrânire, elaborat între anii 1946 si 1956, de Prof. Dr. Ana Aslan şi şcoala sa, după numeroase cercetări clinice şi experimentale.

Smaranda Brăescu (1897 - 1948) A fost prima femeie pilot din România, prima femeie paraşutist cu brevet din România, campioană europeană la paraşutism şi campioană mondială (în 1932, cu recordul de 7.200 m la Sacramento, SUA). A fost una dintre puţinii instructori de paraşutism militar.

Hariclea Darclée (1860 - 1939) Este una dintre personalităţile cele mai importante ale României. A fost soprană de renume internaţional. Debutează într-un recital de canto în 1881 pe scena teatrului din Brăila, oraşul său natal. Pleacă la Paris unde este remarcată de Charles Gounod, care îi încredinţează rolul Margaretei din opera sa Faust, rol cu care îşi face debutul pe scena Operei, în anul 1888.

elev cls. a IX-a B Kovacs Robert

prof. Iacob Flavia

PAGINI DE RECREAŢIE
Semnificaţia culorilor

Unul dintre cele mai cunoscute, larg utilizate şi răspândite în întreaga lume dintre testele color este testul profesorului Max Luscher. Este un test cromatic proiectiv verbal cu ajutorul căruia, pe baza selecţiei în ordine a preferinţei unui set de culori, se poate realiza o autocunoaştere adecvată a caracteristicilor de personalitate. Testul Lucher este elaborat în două variante: o variantă completă sau profesională formată din şapte seturi diferite de culori, conţinând în total 73 culori formate în 25 de nuanţe diferite şi solicitând în testare 43 de alegeri diferite de realizat.

O altă variantă, restrânsă sau prescurtată (populară sau "semiprofesională") destinată publicului, este formată din opt culori: patru culori fundamentale (albastru-întunecat, verde-albastrui, roşu-oranj, galben strălucitor) şi patru culori auxiliare (violet, maro, negru, şi gri-neutru).

Fiecare culoare are o semnificaţie aparte, după cu urmează:

1.Albastru întunecat reprezintă "profunzimea trăirilor şi sentimentelor" şi este pasiv, senzitiv. Rezonanţele sale afective sunt liniştea, mulţumirea, tandreţea, dragostea şi afecţiunea.

2.Verde-albăstrui reprezintă "elasticitatea voinţei" şi este reţinut, posesiv, neschimbabil.

Aspectele sale afective sunt: persistenţa, îndrăzneala, afirmarea de sine, încăpăţânarea.

3.Roşul-oranj reprezintă "forţa voinţei"şi este excentric, activ, competitiv. Aspectele sale afective sunt dorinţa.

4.Galbenul-strălucitor reprezintă "spontaneitatea" şi este activ, explorativ. Rezonanţele sale efective sunt: variabilitatea, speranţa, originalitatea, veselia.

Culorile auxiliare, reprezintă o categorie destul de diferită. Preferinţa pentru una dintre cele trei culori acromatice (negru, gri sau maro) poate fi considerată ca indicând o atitudine negativă în faţa vieţii.

Bibliografie:

Mureşan, Pavel. *Culoarea în viaţa noastră*. Ed.Ceres, Bucureşti

Golu M. *Culoare şi comportament*. Ed. Scrisul românesc, Craiova

Un altfel de postfaţă

A fost odată ca niciodată, că dacă n-ar fi nu s-ar povesti… a fost odată, în vremuri deloc îndepartate, într-un sătuc mic-mic, o familie de ţărani care avea doi copii. Tatăl nu credea în Dumnezeu, şi nu ezita să spună şi altora ce şimţea el în legătură cu religia şi sărbătorile creştine, cum ar fi Crăciunul. Soţia lui credea însă, şi ea şi-a crescut copiii astfel încât să aibă credinţa în Dumnezeu şi în Iisus, în ciuda comentariilor lui negative, prin care se-mpotrivea la orice.

Într-un Ajun al Crăciunului încărcat de zăpada, soţia şi-a luat copiii la o slujbă creştină în satul în care locuiau. L-a invitat şi pe el, dar a refuzat: "Prostii, dacă ar exista într-adevăr Dumnezeu iar Iisus ar fi fiul Său, de ce l-ar fi trimis El pe pamânt cu chip de om? Dacă e atotputernic, de ce să se coboare El până la nivelul nostru? Nu pot să cred aşa ceva, n-are nici un înţeles!"

Aşa că ea şi copiii au plecat, iar el a rămas acasă. N-a trecut mult şi vântul a început să bată mai tare, viscolind zăpada.

În timp ce bărbatul se uita afară pe fereastră, tot ce vedea era o furtună de zăpadă. S-a aşezat să se odihnească înainte de a aprinde focul pentru a încălzi casa peste noapte şi chiar atunci a auzit un zgomot puternic. Ceva a lovit fereastra. Apoi înca unul. S-a uitat afară, dar nu a putut să vadă prin viscol mai mult de câteva urme pe zăpadă.

Când vântul s-a mai liniştit, el a mers afară să vadă ce anume a lovit fereastra. Pe câmpul de lângă casă a văzut un stol de gâşte sălbatice. Se părea ca ele zburau spre ţările calde pentru perioada de iarnă când au fost prinse de viscol şi nu au mai putut înainta. Păsările s-au pierdut şi au eşuat la ferma lui, fără mâncare şi fără adăpost. Îşi mişcau aripile şi zburau în jurul terenului în cercuri mici, orbite şi fără nici un scop.

Câteva din ele se pare că s-au izbit de geam. Ţaranul, om cu inima caldă, iubitoare, s-a gândit că le-ar putea adăposti la ferma lui, de vreme ce nu puteau să mai zboare spre sud pe o astfel de vreme. „Ferma ar fi un loc tare bun pentru ele să stea. Este călduroasă şi sigură, ar putea să-şi petreacă noaptea aici şi să aştepte sfârşitul furtunii."

Aşa că a mers până la fermă şi a deschis larg uşile, apoi a aşteptat, sperând că ele vor observa ferma deschisă şi vor intra. Gâştele dădeau însa din aripi învârtindu-se fără nici un scop şi se părea că nu au observat ferma şi nici că şi-au dat seama ce ar însemna aceasta pentru ele. Bărbatul a încercat să le atragă atenţia, dar tot ce a reuşit a fost doar să le sperie, şi ele s-au mutat mai departe. Ţăranul a intrat în casă şi a ieşit apoi cu o bucată de pâine, a rupt-o şi a făcut o dâră de firimituri care să le conducă spre fermă. Dar ele tot nu au înţeles.

S-a dus în spatele lor şi a încercat să le îndrepte spre fermă, dar ele s-au speriat şi mai tare. S-au răspândit în toate direcţiile, numai spre fermă nu. Nimic din ce a făcut nu le-a determinat pe gâşte să ajungă în locul unde le-ar fi fost cald şi unde ar fi fost in siguranţă. „De ce nu mă urmează?! Nu pot să vadă că acesta este singurul loc unde ele ar putea supravieţui furtunii?" Tot gândindu-se la asta şi-a dat seama că ele pur şi simplu nu vor urma un om. Anii de îndoială şi necredinţă au dispărut ca şi furtuna trecătoare.

A îngenunchiat în zăpadă şi a rostit prima rugăciune din viaţa lui: „Mulţumesc, Doamne, că ai luat chip de om şi ai venit să mă scoţi din furtună!" „Doar dacă aş fi unul de-al lor aş putea să le salvez!", a spus el tare. Atunci i-a venit ideea. A intrat în fermă, a scos una din propriile lui gâşte şi a purtat-o în braţele sale până a ajuns în spatele stolului de gâşte sălbatice. Apoi i-a dat drumul.

Gâsca lui a zburat printre celelalte direct spre fermă şi, una câte una, celelalte gâşte au urmat-o spre acel loc sigur. Bărbatul a rămas tăcut pentru un moment în timp ce cuvintele pe care le-a spus cu câteva minute mai devreme i-au revenit în minte:„Doar dacă aş fi unul de-al lor aş putea să le salvez!", apoi s-a gândit la ceea ce i-a spus soţiei mai devreme:„De ce Dumnezeu s-ar fi smerit atât pe sine ca să vină pe pamânt şi să traiască în trup de om?" Dintr-o dată, totul a avut sens. Aceasta e ceea ce a făcut Dumnezeu.

Noi am fost ca şi gâştele – orbi, pierduţi, disperaţi. Dumnezeu l-a trimis pe Fiul Său ca să ne arate calea şi să ne salveze. „Aceasta este adevărata însemnătate a Crăciunului!"

Privirile i s-au luminat când a înţeles. În timp ce viscolul se potolea, sufletul lui a devenit liniştit contemplând acest minunat gând.
Anii de îndoială şi necredinţă au dispărut ca şi furtuna trecătoare.

A îngenunchiat în zăpadă şi a rostit prima rugăciune din viaţa lui: **„Mulţumesc, Doamne, că ai luat chip de om şi ai venit să mă scoţi din furtună!"**

Colectivul de redacţie

Director prof. Covaci Nicoleta Elena
prof. Bud Cristina Elena
prof. Boldan Florentina
prof. Sztodolnik Silvia Doina
Coperta prof. Ţiudic Adelin Petru
Corectura prof. Iacob Flavia
Fotografii prof. Moanţă Tudor Dan

Tehnoredactare computerizată
prof. Bud Cristina
prof.Sztodolnik Silvia Doina
prof. Buda Aurelia
prof. Călugăru Janetta Mariana
prof. Iluţiu Roxana
prof. Petraş Conţ Rodica
prof. Matei Rozica
prof. Molcsan Alexandra
prof. Popan Elena
prof.Rus Elena
prof.Morar Liliana
prof.Câmpean Andreea
prof.Bodea Cristian
prof.Oana Alina
prof.Iacob Flavia
prof.Baic Monica
prof.Roman Alina
prof.Moholea Mioara
elev Peter Cătălin
elev Kovacs Robert

Editura CCD Maramureş
"Maria Montessori",
Director editură: prof. Todoruţ Gelu

Cod ISSN 2344 – 021X

ISSN-L 2344 – 021X

Cuprins

Miracolul unui nou început……...pag.1
Incertitudini pag.2
Creativitatea……..pag. 3
Importanţa educaţiei plastice şi stimularea creativităţii în dezvoltarea copilului cu dizabilităţi ……pag. 5
Creativitatea componentă esenţială în atingerea finalităţilor educaţionale ……..pag. 6
Motivaţia……..... pag.10
Ce presupune predarea-învăţarea activă la religie? ……....pag. 12
Prietenia …… ……..pag.14
Dependenţa de calculator...……..pag.15
Violenţa şcolară……pag.17
Terapia ocupaţională……...…….pag.19
Arta de a pregăti mâncăruri alese…….pag.21
Perna decorativă..……pag.22
Tehnica punctelor folosite în broderiile româneşti ……..pag.23
Ne pregătim pentru viaţă, învăţând meserie pag.24
Şi noi suntem boboci……pag.25
Cupa Electro Sistem la cros…….....pag.26
„Ajută ca să fii ajutat"……..pag.27
Prietenii etnografice……pag.28
Biblioteca, un dar de suflet pentru şcoala noastră.....pag.29
Am venit să colindăm.....pag.30
Christmas Search……..pag.31
Personalităţi feminine româneşti.....……...pag.32
Semnificaţia culorilor……...pag.33
Un altfel de postfaţă …… pag.34

Copilăria este o lume de miracole şi de uimire a credinţei scăldate în lumină, ieşind din întuneric, nespus de nouă şi proaspătă şi uluitoare”

Eugen Ionescu

Cod ISSN 2344 – 021X
ISSN-L 2344 – 021X